

Publicerad 2006-06-07 10:38 av Carl O Andersson

Depression

Ensam,
Övergiven
gnager vemodet
min själ
som snytbaggeen
på granens bark

Inget
längre roar.
Inget heller smakar
och i sinnet
härskar hopplöshet
trots
att alla Vänner,
Kvinnor - Män
vill skänka
tröst.

Fladdrar
som en fjärl
över blomrik sommaräng
där skönhet
glädje,
existerar,
Irrar
blind
till synes utan mål

Maktlös
utan möjlighet
att som Theseus
Minotaurus döda
och ur labyrinten fly
fortsätter ekorrhjulet snurra,
och i hjärtat

räder

höst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten